

Μαρία Κίτρα
Κωμωδία Καταστάσεων

Γνωριμία με τους Παπαδοπουλαίους

[1.εισαγωγή οικογένειας] . Μπαίνει ένας-ένας στο σαλόνι και κάνει τις δικές του προσωπικές κινήσεις...

Δημήτρης: Κουρασμένος από τη δουλειά, αφήνει τα πράγματά του κάτω, χασμουριέται, ανοίγει τηλεόραση, πηγαίνει στην κουζίνα και επιστρέφει με ένα τάπερ παγωμένο φαγητό και μια μπύρα, τον παίρνει ο ύπνος στον καναπέ...

Αργύρης: Έρχεται από τη σχολή, κρατάει ένα πανό που το αφήνει κάτω, τρώει ένα μισοτελειωμένο σάντουιτς, βλέπει λίγο τηλεόραση, σηκώνεται και φεύγει...

Αποστόλης: Μπαίνει στο σαλόνι ακούγοντας μουσική από τα ακουστικά του. Πίνει ένα χυμό και παρατάει το άδειο κουτάκι στο τραπέζι. Νυστάζει... σηκώνεται και φεύγει...

Άννα: Μπαίνει κατάκοπη από τη δουλειά της... Κοιτάζει την ακαταστασία γύρω της και τον άντρα της που κοιμάται και απελπίζεται... Αρχίζει να μαζεύει τη σαβούρα γύρω της αλλά θυμώνει. Παίρνει ένα τάπερ και το ρίχνει στο κεφάλι του κοιμισμένου της άντρα

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

Σκηνή 1η

Ο Δημήτρης ξυπνάει ταραγμένος...

Δημήτρης

Επ.. Τί έγινε;... Σεισμός;

Άννα

Ναι! Μπες κάτω από το τραπέζι γιατί θα σου έρθουν κι άλλα στην κεφαλα σου!

Δημήτρης *(συνέρχεται σιγά-σιγά)*

Άννούλα μου, τι συμβαίνει; Γιατί έχω το τάπερ καπέλο;

Άννα

Άσε τα «Άννούλα μου», Παπαδόπουλε, γιατί θα σου φέρω ΚΑΙ το βάζο καπάκι! Και μιας και με ρώτησες για το τάπερ, αφού δεν το βρήκα στο νεροχύτη που είναι η θέση του, είπα να στο φέρω στο κρανίο!

Δημήτρης *[απευθύνεται στο κοινό]*

Και πού να τη δείτε το πρωί όταν ξυπνάει... Τί έγινε; Πάλι σε χώσανε εφημερίες στο «Παίδων» κι είσαι μέσα στα νεύρα;

Άννα

Βρε συ! Τι ψυχολογική υποστήριξη αυτή; Δημήτρη, πρέπει να μιλήσουμε! Δεν πάει άλλο! Δεν αντέχω άλλο!!!

Δημήτρης *[απευθυνόμενος στο κοινό]*

Όταν λέει να μιλήσουμε, εννοεί να μην το κλείνει για δυο ώρες... Μα ματάκια μου...

Άννα

Άσε τα «ματάκια μου» μη σου βγάλω τα δικά σου! Το 'χετε κάνει ξενοδοχείο το σπίτι. Κι εσύ και τα γαϊδούρια οι γιοι σου! Εκεί που αφοδεύετε, εκεί τρώτε!!!

Δημήτρης *[κοιτάζοντας το κοινό]*

Όταν η Άννα μεταμορφώνεται σε Ανναμπελ, σιγά σιγά! *[κοιτάζει το ρολόι του]* Έεε ξέρεις... πρέπει να πάω να πλύνω αυτή την υπέροχη κορμάρα μου που τόσο έχεις παραμελήσει! Πάω για μπάνιο...

Άννα

Ούτε ένα μπάνιο με την ησυχία μου δεν προλαβαίνω να κάνω. Πρέπει συνέχεια να τρέχω από πίσω σας και να καθαρίζω τη σαβούρα σας...

Δημήτρης *[απευθυνόμενος στο κοινό]*

Άμα δεν τη φιμώσεις αυτή, δε σταματάει, ρε φίλε! ... Ε ξέρεις, σε λίγο πρέπει να πάω στη δουλειά μου...

Άννα

Το ξέρεις ότι στη δουλειά μου πάω πτώμα και οι συνάδερφοι μου κάνουν παρατηρήσεις; Σήμερα παραλίγο να στείλω για κλύσμα ένα παιδάκι...

Δημήτρης

Συγνώμη κιόλας που ρωτάω, αλλά αυτή δεν είναι η δουλειά σου; Να φροντίζεις τα άρρωστα παιδάκια;

Άννα

Μόνο που αυτό το παιδάκι ήταν επισκέπτης, όχι ασθενής!!!

Δημήτρης

Σώπα, καημένη! Ίσα – ίσα που θα καθάριζε και το αντεράκι του! ... Λοιπόν, έφυγα για μπάνιο.

Άννα

Δημήτρη! Εγώ σου λέω τον πόνο μου κι εσύ θες να πας να πλύνεις των κώ... άντε να μην πω!

Δημήτρης

Κι όμως κάποτε ήθελες να τον πλένω συνέχεια, έτσι σφριγηλός και γυαλιστερός, σαν δίδυμα μικρά καρπουζάκια!

Άννα

Δημήτρη!!!

Δημήτρης

Ε τι Δημήτρη και Δημήτρη συνέχεια, βρε μωράκι μου; Το ξέρεις ότι τώρα τελευταία με έχεις παραμελήσει εντελώς;;; Όλο με τα παιδιά ασχολείσαι... κι εγώ είμαι στο φτύσιμο... τέτοιος παίδαρος!

Άννα

Όταν λες παιδιά, εννοείς τα γαϊδούρια τους γιους σου;;; Και για να έχουμε καλό ρώτημα, πού βρίσκονται τα μουλάρια;

Δημήτρης

Καταρχάς, πρέπει να αποφασίσεις! Γαϊδούρια ή μουλάρια; Δεν ξέρω, ματάκια μου. Με πήρε λίγο ο υπνάκος εδώ στον καναπέ γιατί το βράδυ θα πάω στο μπαρ να παίξω μουσική.

Άννα

Μμμ.. σπουδαία δουλειά... D.J.

Δημήτρης

Α, ούτε αυτό σ' αρέσει; Το πρωί κομμωτής, σου βρωμάει, το βράδυ D.J., σου ξινίζει! Μα τι να κάνω επιτέλους για να έχουμε ευχαριστημένη τη μανδάμ; Να στείλω βιογραφικό στη NASA;

Άννα

Ναι, βρε, πώς δεν το σκεφτήκαμε τόσο καιρό;;; ... Γκρινιάζω συνέχεια, ε;

Δημήτρης

Ε δεν το λες και συνέχεια. Εξαιρούνται οι ώρες που... κοιμάσαι!

Άννα

Έλα μωρέ, μην με πειράξεις. Το ξέρω... έχω γίνει απαράδεκτη. Όλο γκρίνια είμαι.. Αλλά έχουν σπάσει τα νεύρα μου πια...

Δημήτρης

Έχεις κι εσύ τα δίκια σου. Με όλη αυτή την οικονομική κρίση, τους λογαριασμούς που μαζεύονται, τις δόσεις του σπιτιού, το σούπερ μάρκετ κάθε βδομάδα που...

Άννα

Δημήτρη! Φτάνει! Θα πάρω τα βουνά!

Δημήτρης

Να δούμε εμένα πότε θα πάρεις!

Άννα

Δημήτρη!!! Έλεος πια!

Δημήτρης

Δεν κάνω για ψυχολόγος ε; ... (κοιτάζει το ρολόι του). Αμάν! Άργησα! Πάω να κάνω μπάνιο γιατί θα μου φωνάζουν από το μαγαζί αν αργήσω!

Άννα

Να πας... Θα μαζέψω λιγάκι και θα πάω για ύπνο... Έχω πάλι εφημερία αύριο...

Δημήτρης

Θα με περιμένεις το βραδάκι... να κάνουμε ... τρελίτσες;

Άννα

Α! Καλά που μου το θύμησες, βρε Μισάκο! Θα βάλω το ξυπνητήρι στις 4,00 τα χαράματα, θα φορέσω την πέτσινη στολή, θα ρίξω αλάτι στο μαστίγιο και θα σε περιμένω για τρελίτσες!!!

Δημήτρης

Όντως;;;;;

Τον αγριοκοιτάζει

Δημήτρης

Όχι ε;... Πάντως να ξέρεις... με παραμελείς...Τούμπανο έχω γίνει!!!

Άννα

Θα είναι από τα ρεβίθια που τρως δυο μέρες! Άσε μας, ρε Δημήτρη. Πήγαινέ με ένα ταξίδι και θα δεις διάθεση! Προς το παρόν πάω να συμμαζέψω... όσο αντέχω.. Εξαφανίστε τις σαβούρες σας!

Η Άννα φεύγει σχεδόν σέρνουτας. Ο Δημήτρης μαζεύει όπως – όπως τη σαβούρα απ το σαλόνι και φεύγει κι αυτός. Μουσική... Μπαίνει ο Αποστόλης με την κιθάρα. Βάζει τα πόδια στο τραπέζι, τα ακουστικά σι αυτιά του και τραγουδά
[2.Αποστόλης] ... Μετά από λίγο μπαίνει ο Αργύρης με βιβλία...

Αργύρης

Κατέβασε τα ξερά σου ρε!

Αποστόλης (δεν ακούει καλά λόγω μουσικής)

Επανάλαβε μία!

Αργύρης

Κατέβασε τα ξερά σου είπα! Και βγάλε αυτή τη μαλακία απ' τα αυτιά σου! Που κυκλοφορείτε παντού όλοι σαν τα ζόμπι! Στο μετρό, στο λεωφορείο, στο δρόμο, στα μαθήματα! Τι να σας πω, καημένε.. τι να σας πω...

Αποστόλης

Τι έγινε, μεγάλε; Νευράκια; Φάγαμε ζυμαρικό από το γκομενάκι;

Αργύρης

Αποστόλη! Κόφ' το! Δεν έχω την όρεξή σου!

Αποστόλης

Θα σου κόπηκε όταν έτρωγες τη χυλόπιτα!

Τα δύο αγόρια αγριοκοιτάζονται αλλά σταματάνε για λίγο, κάνοντας ο καθένας τα δικά του... Ο Αργύρης ανοίγει τα βιβλία του και κρατά σημειώσεις και ο Αποστόλης ακούει μουσική. Παίρνει την κιθάρα του κι αρχίζει να παίζει ένα κομμάτι τραγουδώντας δυνατά... Ο Αργύρης θυμώνει και του κοιτάζει...

Αργύρης

Αναρωτιέμαι ρε, μήπως έκανε λάθος η μάνα μας στο μαιευτήριο και της δώσαν λάθος βλήμα! Δεν βλέπεις που διαβάζω;

Αποστόλης

Εσύ στο σαλόνι βρήκες να διαβάσεις; Τι είσαι, ρε; Γάτα αγκύρας;

Αργύρης

Ναι, ρε εδώ! Θέλω να δω και τις ειδήσεις. Να ενημερωθώ για το τι γίνεται στον κόσμο. Όχι σαν και σένα που είσαι στον πλανήτη σου!

Αποστόλης

Άσε ρε, Τσε Γκεβέρα! Επαναστάτη! Που έχεις την ψευδαισθηση ότι θα αλλάξεις τον κόσμο! Εγώ εδώ θα παίξω τη μουσική μου. Έχει καλύτερη ακουστική!

Αργύρης

Τουλάχιστον εγώ, τροβαδούρε του κώλου, όσο προσπαθώ να αλλάξω τον κόσμο, εσύ αλλάζεις πάνες ακόμη! Μαμμόθρεφτο! Που ούτε ένα φραπέ δεν ξέρεις να χτυπάς μόνος σου!

Αποστόλης (γελάει)

Άκου, Αργυράκο! Όταν εγώ θα δίνω συναυλίες και θα μου τα σκάνε κοντρά για τη φωνή μου, εσύ θα διαδηλώνεις στην Πανεπιστημίου με δυο ευρώ στη τσέπη!

Αργύρης

Αυτά σου λένε στο ίνστα οι funks σου, ψωνάρα; Που βγάζεις μια κραυγή και πατάνε όλοι οι κωφάλαλοι like ;;; Αγόρι μου, η ζωή θέλει κότσια, θέλει αγώνα, θέλει συνεχή ενημέρωση, θέλει...

Αποστόλης

Θέλει επειγόντως γκόμενα!

Αργύρης

Σκάσε!

Αποστόλης

Όπα! Άγγιξα ευαίσθητη χορδή; Υπάρχει κάποιο μωρό που μας αρέσει αλλά δεν μας κάθεται;

Αργύρης

Είπα σκάσε! Κόφ' το! Τράβα μέσα. Θέλω να δω τις ειδήσεις!

Αποστόλης

Καλά... άστο, μη σπαταλές σάλιο! Κατάλαβα! Ο Αργύρης Παπαδόπουλος, επιτέλους, δάγκωσε τη λαμαρίνα!!!

Αργύρης

Ε είσαι μαλάκας, αγόρι μου!

Αποστόλης

Είναι γονιδιακό!!!

Τα δύο αγόρια επιστρέφουν στα δικά τους... Μετά από λίγο μπαίνει η Άννα με μια ρόμπα και ένα ποτήρι κρασί στο χέρι. Τους κοιτάζει με απορία...

Άννα

Εδώ είστε; Πολλή ησυχία βλέπω! Τσακωμένοι είστε; Ποιος φταίει;;;

Αποστόλης + Αργύρης (μαζί)

Ο μαλάκας ο γιος σου!!!

Άννα

Έτσι και ξανακούσω τη λέξη «μαλάκας» ...

Αγόρια

Μόλις την είπες!!!

Άννα

Σκασμός! Λέω! Αυτή τη λέξη εδώ μέσα αν την ξανακούσω ... δεν ξέρω κι εγώ τι θα γίνει. Ονόματα δεν έχετε;

Ξεκινάνε και οι δύο ταυτόχρονα να κατηγορούν ο ένας τον άλλον. Η Άννα εκνευρίζεται...

Άννα

Ε σκάστε πια! Σηκωθείτε από δω και οι δύο! Στα δωμάτιά σας! Τώρα!

Τα αγόρια σηκώνονται ανόρεκτα

Αποστόλης

Έχει τίποτα να φάμε;

Άννα

Έχει κάτι μακαρόνια στο ψυγείο.

Αποστόλης

Αυτά είναι περούκα, όχι μακαρόνια!

Αργύρης

Φτιάξε μόνος σου ρε να φας άμα πεινάς! Όταν θα πας στρατό θα σου φέρνει κοιτομπουκιές στο θάλαμο ο λοχαγός, φλωρούμπα;

Αποστόλης

Όχι σαν και σένα, ρε βλήμα, που θα καθαρίζεις τουαλέτες και θα έχεις την εντύπωση ότι αλλάζεις τον κόσμο καθώς αλλάζεις χαρτιά υγείας!!!

Άννα

Παδαπόπουλοι!!! Τέλος!!! Στα δωμάτιά σας!!! Τώρα!!!

Τα αγόρια ετοιμάζονται να φύγουν. Ο Αποστόλης ξεχνά να πάρει την κιθάρα του...

Αργύρης

Ξέχασες το ...όργανό σου... “Χατζηγιάννη”!!!

Αποστόλης (παίρνει την κιθάρα του)

Τουλάχιστον εγώ έχω κάτι να παίξω!!!

Και φεύγουν απ το σαλόνι.. Η Άννα παίρνει μια ανάσα, κάθεται στον καναπέ και πίνει μια γουλιά από το κρασί της... Χτυπάει το τηλέφωνο... [4.τηλέφωνο] Κοιτάζει το ρολόι της γιατί είναι αργά....

Άννα

Ποιος να είναι τέτοια ώρα;... Λέγετε;

Μοριορή (κρητική προφορά)

Παρακαλώ την κυρία Κιτράκη θα ήθελα!

Άννα

Μαριγώ;

Μαριγώ

Ω ρε Αννούσκα, εσύ είσαι μαρή; Είναι κάμεις;

Άννα

Μαριγώ μου! Δεν θα το πιστέψεις! Σήμερα σε σκεφτόμουν!

Μαριγώ

Το ίδιο μου λένε και οι δανειστές μου. Πώς είσαι, μαρή κουζουλή αδερφή; Πώς τα πάτε εκεί πάνω με την οικονομική κρίση; Έχει δουλειά ακόμη ο χαλβάς ο άντρας σου ή τρίβει τους δίσκους και τα σιντιά;

Άννα

Δύσκολα, Μαριγώ μου, πολύ δύσκολα. Εσείς πώς είστε; Τι κάνει το Κατερινιώ; Ο Σίφης;

Μαριγώ

Άστα μαρή Αννούσκα. Άστα! Ο Σίφης έγινε Σιφαλίτσα!

Άννα

Τι εννοείς;

Μαριγώ

Ε τον έπιασα τον νιντιγκάνγκα στο κρεβάτι μας να 'ναι πίσω απ' το Μανωλιό, τον κρεοπώλη!!!

Άννα

Τιι; Τι λες τώρα, μωρή αδερφή;

Μαριγώ

Εμένα λες αδερφή ή τη Σιφαλίτσα; Άστα σου λέω, θα στα πω όλα από κοντά. Για αυτό σε πήρα. Λέω να έρθουμε με το Κατερινιώ λίγες μέρες στην Αθήνα, γιατί μου έφαγε όλη την περιουσία η ...Λίτσα!

Άννα

Ποια Λίτσα; Μ' έχεις μπερδέψει!

Μαριγώ

Η Λίτσα η κουφαλίτσα! Ο Σίφης ντε! Τα 'φαγε όλα στα καζίνα! Μπορώ να έρθω λίγες μέρες να μείνω σπίτι σου;;

Άννα

Το ρωτάς; Και βέβαια. Χαρά μας. Πότε λες να ανέβεις;

Μαριγώ

Αύριο κιόλας. Θα πάρω το πρωινό παπόρι και θα σου 'ρθω κατά το απογευματάκι! Έλα, σε κλείνω τώρα γιατί δεν έχω μονάδες στο «whatsupράκι»!

Άννα

Στο ποιο;

Μαριγώ

Στο «whatsuraki, μαρή αδερφή, το κινητό της κόρης μου!
Έλα γεια, τα λέμε αύριο από κοντά, πρώτα ο Θεός...

Άννα

Μαριορή;.. Μαριορή;... Έκλεισε.. Ωχ, Παναγιά μου..
Καινούριοι μπελάδες πάλι. Πώς λένε τώρα του
Παπαδόπουλου ότι θα έρθει η αδερφή μου να μείνει μαζί
μας;... Μου φαίνεται πως θα βάλω το ξυπνητήρι στις 4
τελικά. Πέτσινα και μαστίγιο! Πέτσινα και μαστίγιο!!!

Μουσική ...φώτα.. επόμενη μέρα. [5.σκηυή 2^η]

Σκηνή 2η

Η οικιακή βοηθός του σπιτιού {Ρωσίδα} κάνει δουλειές στο σαλόνι... Σιγοτραγουδάει {έχει ακουστικά στα αυτιά της}... Μπαίνει η Άννα {έτοιμη να φύγει για τη δουλειά της}... Κρατάει ένα χαρτί στο χέρι της...

Άννα

Λοιπόν, Κωνσταντίνα, αυτές είναι οι δουλειές που θέλω να κάνεις σήμερα. Για ρίξε μια ματιά. Τα καταλαβαίνεις;

Κων/να

...Μάλιστα κυρία... Εντώ τι λέει;

Άννα

Να περάσεις τα μπάνια με χλωρίνη.

Κων/να

Κι εντώ; Τι είναι τα μαύρα χάλια;

Άννα

Μαύρα χαλιά! Να τινάξεις τα μαύρα χαλιά. Πρέπει να φύγω όμως, έχω αργήσει...

Κων/να

Το κυρία τέλει κάτι άλλο να κάνω εκτός από αυτά;

Άννα

Όχι κοπέλα μου... Α! Πώς είναι η μαμά σου;

Κων/να

Πονάει κυρία πολύ στη μέση της. Το γιατρό είπε να κατίσει στο κρεβάτι ντύο μήνες... Θα έρχομαι εγκώ κάθε βντομάντα αντί για τη μητέρα μου... Έχουμε ανάγκη τα χρήματα για τους γιατρούς...

Άννα

Περαστικά σας, κοπέλα μου, και όλα θα πάνε καλά, μην ανησυχείς. Όσο για το σπίτι μας, μη ντρέπεσαι. Μόνη σου θα είσαι. Οι άντρες λείπουν όλη μέρα! Δεν θα σε ενοχλήσει κανείς! Λοιπόν, πρέπει να φύγω...

Κων/να

Εντάξει, κυρία. Καλό ντουλειά να έχετε. Θα κάνω ό,τι μου γκράψατε στο χαρτί...

Άννα

Σ ευχαριστώ, Κωνσταντίνα μου. Τα χρήματα στα έχω αφήσει στο κομοδίνο μου... Ό,τι χρειαστείς πάρε με τηλέφωνο. Και πάλι, περαστικά στη μανούλα σου. Έφυγα...

Κων/να

Στο καλό κυρία, στο καλό...

Η Άννα φεύγει για τη δουλειά της και η Κων/να συνεχίζει τις δουλειές της στο σαλόνι {ξαναβάζοντας τα ακουστικά στα αυτιά της}. Καθώς είναι σκυμμένη μαζεύοντας κάτι πράγματα, μπαίνει ο Δημήτρης αγουροξυπνημένος... Βλέπει του... πισινό της Κων/νας και ... ξεσηκώνεται....

Δημήτρης

Όπα η Άνναμπελ σφριγηλά βουναλάκια!!! Βρε το μωρό μου, σαν εικοσάχρονο είναι!!!

Ο Δημήτρης πλησιάζει κασμουριώντας και της δίνει μια στα πισινά

Δημήτρης

Τι κάνει το μικρό μου πόνου;

Η Κων/να ξαφνιάζεται, τρομάζει, γυρίζει απότομα και βγάζει μια κραυγή. Βγάζει και ο Δημήτρης

Δημήτρης

Ωχ! Τι έγινε; Σε λάθος σπίτι κοιμήθηκα; Ποια είσαι εσύ;

Κων/να

Καλημέρα, κύριε. Είμαι η Κωνσταντίνα, η κόρη της κυρίας Μαρίζας...

Δημήτρης

Ποια είναι η κυρία Μαρίζα;

Κων/να

Η κυρία που σας καταριζει το σπίτι. Απλά το μητέρα μου είναι άρρωστη και τα έρχομαι εγκώ να κάνω τις ντουλειές μέχρι να γκίνει καλά το μάμα μου...

Δημήτρης

Ωωω, συγνώμη, κοπέλα μου... σε πέρασα για τη γυναίκα μου. Είπα κι εγώ! Δεν είχα σκοπό να σου πιάσω τον κώ... εε εννοώ να σου πιάσω το χώρο εδώ... Κάνε τις δουλίτσες σου. Δεν θα σε ενοχλήσω...

Κων/να

Τέλετε να σας φτιάξω γκαφέ;

Δημήτρης

Όχι, όχι, φτιάχνομαι μόνος μου! Εεεε εννοώ ότι τον φτιάχνω μόνος μου... Πάντως μπράβο σου που βοηθάς τη μητέρα σου! Και δε μου λες, βρε κορίτσι μου. Πόσο χρονών είσαι, να ξέρω τι θα πω αν με συλλάβει το «τμήμα Ηθών»;

Κων/να

Είκοσι και ντύο, κύριε...

Δημήτρης

Είκοσι και ντύο ... Αααα, θα γίνουμε viral!!! ... Μάλιστα.. Ε μη με λες κύριο όμως. Να με φωνάζεις Δημήτρη. Λοιπόν, πάω να φτιάξω το καφεδάκι μου γιατί πρέπει να φύγω για τη δουλειά μου. Εσύ, συνέχισε ό,τι έκανες...

Κων/να

Μάλιστα κύριε.. εεε εννοώ Ντιμίτρι..

Ο Δημήτρης πάει να φύγει απ το δωμάτιο και ρίχνει επίτηδες κάτω κάτι περιοδικά.. Φεύγοντας λέει...

Δημήτρης

Σήκωσε κι αυτά τα περιοδικά αν μπορείς, για να τα πάω στην ανακύκλωση...

Η Κων/να πηγαίνει να τα σηκώσει και καθώς σκύβει ο Δημήτρης την παρακολουθεί και κάνει το σταυρό του.

Δημήτρης

Απεταξάμην το σατανά! Απεταξάμην το σατανά!

Και φεύγει.. Μετά από λίγο μπαίνει ο Αργύρης. Έτοιμος, ντυμένος, έχει τσάντα στον ώμο, βιβλία στα χέρια. Διαβάζει κάτι σκυμμένος και πέφτει επάνω στην Κων/να. Τα βιβλία πέφτουν κάτω...

Αργύρης

Ωωω, χίλια συγνώμη! Δεν σε είδα!

Κων/να

Εγκώ συγγνώμη! Καλημέρα! Είστε ο Αργύρης;

Αργύρης

Ναι. Κι εσύ να υποθέσω είσαι μία από τις... του αδερφού μου; Κοιμήθηκες εδώ το βράδυ;

Κων/να

Ουρίστε;

Αργύρης

Έλα, μην ντρέπεσαι. Δεν είναι η πρώτη φορά που φέρνει κάποια σπίτι μας ο Αποστόλης... Όμως εσύ δεν είσαι σαν τις άλλες... Είσαι... διαφορετική... Σοβαρή.. όμορφη.. σεμνή.. Πώς σε λένε;

Κων/να

Κωνσταντίνα.. αλλά δεν..

Αργύρης

Αλλά δε χρειάζεται να εξηγήσεις.. Καταλαβαίνω... Κοιμάται ακόμα το γαϊδούρι;

Κων/να

Ποιο γκαιντούρι; Έχετε και γκαϊντούρι στο σπίτι σας;

Αργύρης

Ναι, τον Αποστόλη!

Κων/να

Ντεν ξέρω... Εγκώ το πρωί ήρτα. Είμαι η κόρη της κυρίας Μαρίζας, που σας καταρίζει το σπίτι...

Αργύρης

Ωωω συγνώμη, Κωνσταντίνα, σε πέρασα για...

Μπαίνει ο Αποστόλης αγουροξυπνημένος και τους βρίσκει στο σαλόνι να κοιτάζονται κάπως...

Αποστόλης

Καλημέρα! Αυτή είναι η...

Αργύρης

Κόφ' το! Κωνσταντίνα, να σου γνωρίσω το γαϊδούρι...εννοώ τον αδερφό μου τον Αποστόλη

Αποστόλης *(της φιλά το χέρι)*

Ουάου! Κούκλα! Δεν απορώ που ο αδερφός μου δάγκωσε τη...

Αργύρης

Τι λες, μωρέ βλήμα! Η κοπέλα είναι η κόρη της κυρίας Μαρίζας που μας βοηθά στο σπίτι!

Κων/να

Καλημέρα! Τέλετε να σας φτιάξω να φάτε κάτι πριν φύγετε;

Αποστόλης

Ναι, μια ομελέτα θα την ήθελα! Εξάλλου δε θα φύγω απ' το σπίτι σήμερα. Θα δουλέψω εδώ...

Αργύρης

Έλα ρε! Δουλεύεις τον κόσμο ΚΑΙ από το σπίτι;

Αποστόλης

Άρχισες πάλι;

Κων/να

Εεε εγκώ να πάω μέσα αν ντεν με χρειάζεστε κάτι... Μπορώ να καταρίσω τα ντωμάτιά σας;

Αργύρης

Ναι αμέ, αλλά άμα βρεις τίποτα φωλιές από αράχνες, μην τρομάξεις! Λοιπόν εγώ φεύγω. Γεια σου Κωνσταντίνα. Καλά κουράγια και.... προσοχή στον αδερφό μου..

Κων/να

Τι εννοείτε;

Αποστόλης

Εννοεί πως τις Δευτέρες γίνομαι επικίνδυνος και δαγκώνω τις όμορφες κοπέλες!

Η Κωνσταντίνα γελάει και ο Αργύρης φεύγοντας σχολιάζει στο κοινό ...

Αργύρης

Όταν η μαλακία πάει σύννεφο...

Μένουν οι δυο τους...

Αποστόλης

Μην τον παρεξηγείς τον αδερφό μου... Έχει εισπνεύσει πολύ μολότοφ!

Κων/να (γελάει)

Ντεν καταλαβαίνω... Πάντως εμένα μου φάνηκε πολύ χαρόσι!

Αποστόλης

Ποιος είναι αυτός ο χαρόσης;

Κων/να

Εννοώ, συμπαθέφοκαγια!

Αποστόλης

Ααααα! Είναι που είσαι από άλλη χώρα, γι αυτό! Δε μου λες
Ντινάκι, σ' αρέσει η μουσική;

Κων/να

Οουουου! Πολύ. Όλη την ημέρα ακούω. Να, δείτε λίγο...

*Του δίνει τα ακουστικά της...[6. Ρώσικο] Ο Αποστόλης
ακούει κάτι ακαταλαβίστικα ρωσικά και κάνει ότι
ευθουσιάζεται...*

Αποστόλης

Καλόοοο!!! Από εξορκισμό είναι;

Κων/να

Ουρίστε;

Αποστόλης

Τίποτα, τίποτα. Να σου πω. Θέλεις να έρθεις στο δωμάτιό
μου να σου παίξω ...

Κων/να

Τιιι;

Αποστόλης

... κάτι καινούρια κομμάτια και να μου πεις την γνώμη
σου;

Κων/να

Αααα, πολύ θα το θελα αλλά δεν μπορώ, έχω ντουλειές να
κάνω... Ίσως μια άλλη φορά...ντα;

Αποστόλης

Ντα, ντα, κανένα πρόβλημα. Λοιπόν, πάω μέσα κι ό,τι
χρειαστείς μου λες...

Κων/να

Εντάξει. Ευχαριστώ πολύ... Θα σας φτιάξω και την ουμελέτα!

Αποστόλης

Αααα! Ωραιότατα! ... Θέλεις να σου δώσω το κινητό μου...

Κων/να

Αχά!

Και του αρπάζει το κινητό!

Αποστόλης

Το νούμερο, εννοώ!

Κων/να

Αααα!

Αποστόλης

... μήπως πάμε μαζί σε καμιά συναυλία;

Κων/να

Πολύ θα το ήθελα αλλά δεν έχω τζίνγκε για διασκέδαση...

Αποστόλης

Α, μη σε νοιάζει καθόλου! Εκεί στο στούντιο που κάνω πρόβες, μου δίνουνε ένα σωρό δωρεάν εισιτήρια. Λοιπόν; Να σου δώσω το κινητό μου;

Η Κων/να του παίρνει ξανά το κινητό!

Αποστόλης

Το νούμερο, εννοώ!!!

Κων/να

Αααα!

Ανταλλάσσουν νούμερα στο κινητό ....

Κων/να

Πρέπει να συνεχίσω τώρα τις δουλείες μου...

Αποστόλης

Εντάξει, Ντινάκι. Πάω κι εγώ μέσα... Πάντως... ήθελα να σου πω.. πως είσαι πολύ όμορφη Κωνσταντίνα...Πολύ όμορφη όμως...

*Ο Αποστόλης φεύγει και η Κωνσταντίνα χαμογελά...
Μουσική.. Φώτα... [7.σκηνή 3η-κουδούνη]*

Συνεχίζεται...

Το θεατρικό έργο υπόκειται σε πνευματικά δικαιώματα και το παρόν απόσπασμα είναι μόνο για ανάγνωση και όχι για χρήση.

***Επικοινωνήστε στο mail : kivotostistexnis@gmail.com
για την αγορά των πνευματικών του δικαιωμάτων***

